

Ágoston András beszéde (a Vajdasági Magyar Demokrata Párt elnöke)

Tisztelt jelenlevők, kedves fiatalok!

Szükség van a szabadkai tiltakozó gyűlésre.

Mert leginkább a délvidéki magyar fiatalok válnak a nemzeti alapú súlyos incidensek sokszor megalázott áldozataivá. S mert ezzel a tiltakozással kifejezhetjük a vajdasági magyarság óriási többségének a véleményét, hogy népcsoportunk helyzete továbbra is nyílt és megoldatlan.

Van egységes vajdasági magyar érdek. Mi, vajdasági magyarok szeretnénk békésen egymás mellett élni a most már nagy többségben itt élő szerbekkel. De nem úgy, ahogy ezt ők Trianon óta megszokták. Nekik is rá kell jönniük, hogy a vajdasági magyarok nem képezik a tulajdonukat, hanem ők részei a Kárpát-medencében élő magyar nemzetnek. Meg lassan arra is, hogy a vajdasági magyarok az EU-tag Magyarország kisebbségei, akikre most már talán állandó jelleggel odafigyel az Európai Unió is.

A vajdasági magyarok nem akarják azt a feszültséget, amelyet főleg a félrevelt fiatal szerbek keltenek sokszor megalázó, durva, testi sértéseket okozó kötekedő viselkedésükkel. Nem akarjuk, hogy a szerb hatalom saját érdekeitől vezérelve elnéző legyen pont az effajta viselkedéssel szemben. S ami a legfontosabb: ezt a véleményünket nem akarjuk tovább megfélemlítve magunkba zárnunk.

Köszönjük a fiatal szervezőknek, hogy új kezdeményezésükkel hatékony anyagi támogatás nélkül, saját erejükből nyilvánosságot biztosítanak ebbéli véleményünk kifejtésének. A Vajdasági Magyar Demokrata Párt fiataljai tevőlegesen is hozzájárultak a mai megmozdulás megszervezéséhez. Nekik is köszönjük a lehetőséget.

Célunk az, hogy politikai jóindulatunk bizonyítékaként rámutassunk a tennivalókra, amelyeket ha a

szerb hatalom megszívlel, oldódhat a két nemzet közötti, mindkét fél számára káros feszültség.

Véleményünk szerint ideje, hogy a szerb hatalom félretegye a kisebbségek szerepéről és helyéről alkotott sok évtizedes kliséket, megvizsgálja, mi az, ami hozzájárulhat közös boldogulásunkhoz ezen a vidéken.

Először is figyelembe kell vennie, hogy magyarok vagyunk, s az uniós nemzet részeként azok is akarunk maradni. Másodsor, hogy önazonosságunk megőrzésére és a meglevő egyre kínosabb nemzeti alapú feszültség kezelésére a jelenlegi intézményi struktúra nem alkalmas. Tényleges, magyar (perszonális) autonómiára van szükség. Emellett csakúgy, mint a szerbeknek, mondjuk Horvátországban és Kosovón, szükségünk van részarányos parlamenti képviselőre is. Előre szavatolt képviselői helyeket kérünk a szerb parlamentben, hogy azokra, többpárti alapon, maguk a magyarok választhassák meg képviselőiket. Akik csakúgy, mint a szerb képviselők Horvátországban, valóban a vajdasági magyarság érdekeit képviselik, s ami a legfontosabb, egyedül a magyar választóiknak tartoznak politikai felelősséggel.

Tudjuk, egyelőre nincs meg a politikai akarat a szerb vezetésben sem arra, hogy a nemzeti alapú súlyos incidensek esetében a zéró tolerancia elvét alkalmazva határozottan járjon el, sem arra, hogy ténylegesen párbeszédet kezdjen a magyar autonómiáról és a részarányos parlamenti képviselőiről.

Ez az oka annak, hogy a tiltakozó nagygyűlésről kéréssel fordulunk Budapesthez, az EU-tag Magyarországhoz. Azt kérjük, ne elégedjen meg azzal, hogy Európa csak figyelemmel kísérje a vajdasági magyarság helyzetének alakulását, hanem mind Szerbiában, mind az EU-ban szorgalmazza a demokratikus kisebbségbarát intézmények, a magyar (perszonális) autonómia és a részarányos parlamenti képviselőlet mielőbbi bevezetését.